

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1729. usque ad annum 1731

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 13322648

§. 72. Vera facti species a Christiano Auffessio ad Imperatorem
transmissa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67677)

sed & alii pagellis in vulgus sparsis contra Aufsesios religione Catholicos passim disseminabant.

Sæc. XVIII.
A. C. 1730.

§. LXXII.

Vera facti species a Christiano Aufsesio ad Imperatorem transmissa.

Erant equidem Viduæ Matris exposita veritati minus consona; in allegatorum tamen fidem a Cæsareo-Aulico Consilio pænale, ut vocant, *mandatum* die 23. Januarii emanavit, vi cuius Aufsesius, filium vi raptum Matri reddere, læsæ parti satisfacere, eamque haud amplius offendere, & debitam cautionem præstare jubebatur. Accepto hoc decreto Christianus de Aufses die septima Decembris hoc mandatum utpote expositis falsis, & veris nequiter suppressis obtentum tanquam irritum declarari, & Viduam a limine iudicii repelli, ab Imperatore efflictim petiit, hæc exponens: ex Cæsareo decreto de die 28. Jan. §. 2. & 3. necnon ex mandato ad Equitum Ordines die 13. Maij dato constare, Nepotis sui educationem & tutelam auctoritate Cæsarea Equestri Ordini esse commissam, inhibitumque, ne hic pupillus extra Equestris Ordinis jurisdictione

Sæc. XVIII.

A. C. 1730.

dictionem extraheretur, Carolum quoque Christophorum hujus pueruli Patrem jam pluribus abhinc annis unum cum Fratre suo ejurata Lutheri fœdera ad Fidem Catholicam reversum, sepius in vita, ac etiamnum paulo ante obitum suum palam declarasse, se omnino velle ac præcipere, ut Filius suus Bambergæ educaretur, in fide Catholica probe instituendus, id constare publica ac jurata plurium testium fide dignissimorum attestazione & ipsius etiam Auffessiani Prætoris Religionis Lutherani testimonio, proin se nec fracta pacis nec raptus reum esse. Insuper jam Mense præterito Carolum Theodericum Baronem de Auffess Canonicum Cathedralium ab Equestris Ordinis Præposito Domino de Eggloffstein petiisse, ut Nepotem suum propriis sumptibus educare, ipsiusque curam habere permetteretur, quo tamen deest legato Christianum a Matre puerum, quem ipsa in exteram ditionem transportare meditabatur, sibi consignari rogasse, illam quidem obstitisse, sed immerito & quidem contra expressam Patris intensionem, & receptam consuetudinem, vi cujus filii ex matrimonio mixto progeniti in Patris Religione educari solerent, nullique Nobili Matronæ concessum, filios & filias suas ad

Sæc. XVIII.
A. C. 1730.

ad arbitrium in sua, quam profiteretur, secta instituere; has ob causas hunc puerum a suo Patruo Bambergam deductum, & Auffsii Canonici Cathedralis curæ fuisse commissum, necnon in Collegium Cathedrale jamjam cooptatum sua sorte contentissimum vivere, de cetero unanimi testium calculo comprobari, nec violentiam nec dolum malum nec injurias verbis aut factis vel Matri vel Filio fuisse irrogatas, nec in Auffsiana familia rarum esse exemplum, quosdam a paternis laribus abductos, partim Bambergæ partim Herbipoli ad Cathedrales Ecclesias fuisse promotos, hos inter novissimos esse, Carolum Sigismundum Bambergensem Decanum non ita pridem vita functum, Jodocum Bernardum Ecclesiæ Cathedralis Custodem supremum, aliosque Canonicos vita adhuc superstites. Denique *juridica requisita ad constituendum pacisfragium vel raptum tam in intentione quam in executione facti deesse*, & adversæ partis testimonia esse omnino nulla; testimonium quoque foeminæ, nomine Muffel, utpote solius, a testibus contrarium asserentibus infirmari, ancillam ob sexus fragilitatem exiguæ esse auctoritatis, ceteros vero testes juratos in articulis principalioribus sibi contradicere, proin
parum

Sæc. XVIII. parum vel nihil probare, eosque vi-
 A. C. 1730. lentiam, injurias &c. aliasque circum-
 stantias factum aggravantes ignorare
 ex adverso autem testes pro rei ver-
 tate esse numero decem, omnes fide-
 dignissimos, uno ore attestantes, se de
 prætensis excessibus tam personalibus
 quam realibus omnino ignaros esse, eo-
 rumque quosdam ex adverso attestant
 quod Vidua Mater Christianum hoc
 rendis convitiis & probris laceſſitum
 muliebri rabie invaſiſſet, niſi ipſus illam
 tempeſtively repuliſſet &c. nullius de-
 que fidei eſſe aſſertum Brandenſium
 attestantis, pueruli Patrem diſpoſuit
 ut ejus Filius in ſectâ Lutheranâ im-
 tueretur; vix enim credibile eſſe, Pa-
 trem Religione Catholicam velle, ut
 ejus Filius in religione, quam ipſe
 ejuraſſet, educaretur, aliunde vero
 quamplurimi, atque inter eos deſuncti
 Parochum, ceterosque, qui in Sacra-
 mentorum adminiſtratione eidem ad-
 ſtitiffent, necnon ipſum deſuncti Pa-
 trem etſi Lutheranum *particulari*
ſtato & jurata ſui deſiſitione omnino con-
trarium aſſirmare &c. His rati-
 onibus expoſitis Chriſtianus de Auſiâ
 Cæſarem humillime rogabat, quatenus
 per ſiniftra aſſerta extortum mandatum
 annullare, & Viduam a judiciâ limine
 repellere velit.